

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Asan/8/2019
Identifikačné číslo spisu: 8018200114
Dátum vydania rozhodnutia: 22.07.2019
Meno a priezvisko: Mgr. Viliam Pohančeník
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8018200114.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančeníka a zo sudcov JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Anny Peťovskej, PhD. (sudca spravodajca), v právnej veci žalobcu: Ján Mihelík, Sitnianska 6594/6, 974 11 Banská Bystrica, IČO: 32 021 518, právne zastúpený JUDr. Jánom Čipkom, advokátom, Partizánska 197, 981 01 Hnúšťa, proti žalovanému: Národný inšpektorát práce, Masarykova 10, 040 01 Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PO/BEZ/2017/6078, O-810/2017 zo dňa 12.12.2017, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/11/2018-77 zo dňa 22.11.2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

1. Inšpektorát práce Prešov (ďalej aj len „inšpektorát práce“) rozhodnutím č. k.: P: 92/2017-R, S/2017/691/12472/17 zo dňa 11.09.2017 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“) uložil žalobcovi pokutu vo výške 5 000 eur podľa § 19 ods. 2 písm. a/ bod 1 zákona č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj len „zákon o inšpekcii práce“) za porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania podľa § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. a/ zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon o nelegálnom zamestnávaní“) na tom skutkovom základe, že ako fyzická osoba podnikateľ (Ján Mihelík, Sitnianska 6594/6, Banská Bystrica, IČO: 32 021 518) dňa 22.11.2016 o 11:30 hod. využíval závislú prácu fyzických osôb W. a B. a nemal s nimi založený pracovnoprávny vzťah podľa osobitného predpisu - zákona č. 311/2001 Z. z., Zákonník práce v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „Zákonník práce“).

2. Nelegálne zamestnávanie bolo zistené dňa 22.11.2016 o 11:30 hod. pri výkone inšpekcie práce zameranej na kontrolu dodržiavania pracovnoprávných predpisov a dodržiavania zákazu nelegálneho zamestnávania na pracovisku - zateplenie bytového domu, ul. Hlavná, Hnúšťa. Zistené nedostatky inšpektorát práce zhrnul v protokole o výkone inšpekcie práce č. IPV-5-52-1.2/P-B28-17 zo dňa 09.05.2017 (ďalej aj len „protokol“).

3. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie. Tvrdil, že na uloženie pokuty nebol dôvod, pretože obe kontrolované fyzické osoby vykonávali prácu na základe platne uzatvorených zmlúv o dielo. Bolo preto povinnosťou správneho orgánu, aby preukázal, že kontrolované osoby vykonávali preňho závislú prácu, na ktorú sa vyžaduje uzatvorenie pracovnoprávneho vzťahu a s tým spojené povinnosti pri prihlasovaní zamestnancov do systému sociálneho zdravotného poistenia. Toto ale vo veci preukázané nebolo.

4. Žalovaný rozhodnutím č. : PO/BEZ/2017/6078, O-810/2017 zo dňa 12.12.2017 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie“) odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vo veci bolo preukázané, že žalobca ako fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, porušil povinnosti vyplývajúce z § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. a/ zákona o nelegálnej práci.

5. Porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania vyplynulo najmä zo záznamu kontrolovaných osôb, zo zápisníc o podaní informácie zo dňa 22.11.2016 spísaných s kontrolovanými fyzickými osobami W. a B., z vyjadrenia k vyžiadaniu dokladov zo dňa 19.01.2017, z priložených zmlúv o dielo zo dňa 09.03.2015 a 14.03.2012, z výpisov zo živnostenského registra W. a B. a z protokolu o výsledku inšpekcie práce.

II.

6. Žalobca podal proti napadnutému rozhodnutiu žalovaného správnu žalobu, o ktorej rozhodol Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 3S/11/2018-77 zo dňa 22.11.2018 tak, že žalobu ako nedôvodnú zamietol a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

7. K zásadnej žalobnej námietke žalobcu, že išlo o obchodnoprávny vzťah založený zmluvou o dielo, krajský súd odkázal na rozhodovaciu prax NS SR v obdobných veciach a s napadnutým rozhodnutím a jeho odôvodnením sa stotožnil. Pripomenul, že zákonom č. 308/2013 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce a novelou Zákonníka práce vykonanou zákonom č. 361/2012 Z. z., bola úplne vylúčená možnosť vykonávať závislú prácu v občianskoprávnom, resp. obchodnoprávnom zmluvnom vzťahu. Tým zákonodarca sledoval cieľ, aby práca, ktorá vykazuje znaky závislej práce, nemohla byť vykonávaná na základe príkaznej zmluvy, zmluvy o dielo, resp. iného zmluvného typu súkromného práva. Túto žalobnú námietku preto vyhodnotil ako účelové tvrdenie žalobcu v rámci procesnej obrany. Navyše žalobcom tvrdenú dobromyselnosť doterajšieho konania spochybňuje skutočnosť, že žalobca bezprostredne po výkone kontroly na základe jej zistení prihlásil kontrolované osoby do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia vedeného Sociálnou poisťovňou.

8. Krajský súd poukázal i na skutočnosť, že pokiaľ kontrolované osoby ku dňu 30.08.2016, resp. 31.08.2016, ukončili podnikateľskú činnosť vo všetkých predmetoch podnikania, ku dňu výkonu inšpekcie práce nemali platné živnostenské oprávnenie a nemohla preto obstáť ani žalobná argumentácia, že sa jednalo o obchodnoprávny vzťah. I zo samotného charakteru vykonávaných prác, ako uviedli vypočítané osoby, správne žalovaný uzavrel, že sa jednalo o závislú prácu.

9. Námietku nezohľadnenia kritérií na ukladanie pokút vyplývajúcich z § 10 ods. 9 zákona o ochrane nefajčiarov, krajský súd považoval za nezrozumiteľnú, keďže protiprávnosť konania v danom prípade nebola posudzovaná podľa zákona o ochrane nefajčiarov.

10. Nedôvodnosť žalobnej námietky neproporcionality uloženej pokuty krajský súd zdôvodnil tým, že pokuta bola uložená za správny delikt v dolnej hranici zákonného rozpätia ako pokuta minimálna. Návrh na uplatnenie moderačného oprávnenia preto považoval za bezpredmetný a nemajúci oporu v zákone.

11. Keďže žalobca sa súdnej ochrany domáhal osobitnou správnu žalobou podľa § 194 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. (ďalej aj len „SSP“), krajský súd preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie a postup orgánov verejnej správy nielen v rozsahu žalobných námietok, ale aj mimo žalobných bodov posudzujúc, či v konaní nie sú vady uvedené v § 195 písm. a/ až e/ SSP, na ktoré je povinný prihliadať ex offio. Preskúmaním žiadne z tam uvedených dôvodov neboli zistené.

12. Na základe uvedeného mal krajský súd za to, že rozhodnutie ako aj postup žalovaného a prvostupňového správneho orgánu boli v súlade so zákonom a preto žalobu posúdil ako nedôvodnú a túto podľa § 190 SSP zamietol.

III.

13. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca (sťažovateľ) kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f/ a g/ SSP. Navrhol, aby kasačný súd rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/11/2018-77 zo dňa 22.11.2018 zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Zároveň žiadal priznať právo na náhradu trov konania.

14. V sťažnosti uviedol, že krajský súd sa nevysporiadal so všetkými dôvodmi podanej žaloby, a to najmä s námietkou na postup správnych orgánov. Konkrétne namietal, že počas správneho konania sťažovateľovi nebolo umožnené vykonanie výsluchu svedkov W. a B., ktorí mohli vyvrátiť žalovaným tvrdenú objektívnu zodpovednosť. Že nešlo o vzťah nadriadenosti a podriadenosti, charakteristický pre závislú prácu, potvrdzuje i skutočnosť, že sťažovateľ tieto osoby nekontroloval, nezdržoval sa na mieste výkonu prác a dielo mal záujem prevziať až po jeho dokončení.

15. Sťažovateľ nesúhlasil ani s právnym názorom krajského súdu, že zrušenie živnostenského oprávnenia samo o sebe predpokladá zánik obchodnoprávneho vzťahu, ktorý mal byť založený zmluvou o dielo.

16. Sťažovateľ za nesprávny považoval i názor krajského súdu, že sa jedná o rozhodovanie vo veci tzv. absolútnej objektívnej zodpovednosti za protiprávne konanie majúce znaky správneho deliktu.

IV.

17. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že sa s rozsudkom krajského súdu plne stotožňuje, považuje ho za vecne správny a zákonný. Zopakoval, že žalobcovi bola uložená pokuta za porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania kontrolovaných osôb, s ktorými v čase inšpekcie práce (22.11.2016 o 11:30 hod.) sťažovateľ nemal založený pracovnoprávny vzťah podľa Zákonníka práce. Práca vykonávaná kontrolovanými osobami vykazovala všetky znaky závislej práce ako ich predpokladá § 1 ods. 2 Zákonníka práce. Ani z výpovedí kontrolovaných osôb nevplývalo, že by prácu vykonávali v súvislosti s ich podnikateľskou činnosťou na základe vlastného živnostenského oprávnenia. Ani jedna osoba nachádzajúca sa na pracovisku neuviedla, že by mala so sťažovateľom uzatvorené zmluvy o dielo. Uviedli, že na pracovisku vypomáhajú, čo zakladá vzťah nadriadenosti a podriadenosti. Rovnako bolo zistené, že sťažovateľ osoby prihlásil do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia vedeného Sociálnou poisťovňou až po kontrole dňa 22.11.2016 v čase 12:46 hod., čo zároveň vyvracia tvrdenia sťažovateľa o jeho dobromyseľnosti. Zastieraním pracovného pomeru sa v nadväznosti na legálnu definíciu závislej práce upravenú v § 1 ods. 2 v spojení s § 1 ods. 3 Zákonníka práce naplnila skutková podstata nelegálneho zamestnávania tak, ako je upravená v § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. a/ zákona o nelegálnej práci.

18. Žalovaný zotrval i na svojich záveroch o tzv. absolútnej objektívnej zodpovednosti, ktorej princíp vylučuje zo skúmania subjektívnu stránku deliktu, prípadnú existenciu úmyslu alebo nebanlivosti pri

páchaní protiprávneho konania. Správny orgán prvého stupňa mal dostatok dôkazov, ktoré preskúmal samostatne a všetky vo vzájomnej súvislosti a na základe nich dospel k správneému záveru, že vo veci sa jedná o nelegálne zamestnávajúce. Preto nemohla obstať ani námietka o porušení procesných práv sťažovateľa nevykonaním výsluchu navrhnutých svedkov. Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhol, aby najvyšší súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

V.

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 11 písm. g/ SSP) sa najprv zaoberal formálnymi náležitosťami kasačnej sťažnosti a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je podaná včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ SSP), osobou oprávnenou na jej podanie (§ 442 ods. 1 SSP), sťažovateľ je riadne zastúpený (§ 449 ods. 1 SSP) a následne bez nariadenia pojednávania v súlade s § 455 SSP preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov, pričom jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzal zo skutkového stavu, ktorý podrobnejšie v odôvodnení rozsudku popísal krajský súd, pre účastníkov konania sú fakty a skutočnosti známe, a preto ich nebude nadbytočne opakovať.

21. V posudzovanej veci je kľúčovou otázkou, či obstoí právny názor žalovaného, že nedostatky zistené inšpektorátom práce dňa 22.11.2016 o 11.30 hod. zakladajú v plnom rozsahu zodpovednosť sťažovateľa za porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania podľa § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. a/ zákona o nelegálnej práci, a ak áno, či je uložená pokuta primeraná.

22. Medzi účastníkmi konania je sporné, či kontrolované fyzické osoby W. a B. v čase výkonu inšpekcie práce dňa 22.11.2016 o 11:30 hod. vykonávali pre sťažovateľa stavebné práce ako závislú prácu v zmysle § 1 ods. 2 Zákonníka práce, pričom sťažovateľ s nimi nemal založený pracovnoprávny vzťah a nemal splnené s tým spojené povinnosti pri prihlasovaní do systému sociálneho zdravotného poistenia a sporeťom starobného dôchodkového sporenia.

23. Zo zistení kasačného súdu vyplynulo, že samé kontrolované fyzické osoby ako dôvod prítomnosti na pracovisku - zateplenie bytového domu, ul. Hlavná, Hnúšťa dňa 22.11.2016 zhodne uviedli výpomoc - dokončovacie stavebné práce - ťahanie omietky na žiadosť Jána Mihelíka - SZČO. S menovaným nemali uzatvorenú „žiadnu pracovnú zmluvu ani žiadny iný právny vzťah" (zápisnice o podaní informácií zo dňa 22.11.2016). Ohľadne finančnej odmeny W. v zápisnici uviedol, že túto dohodnutú nemal a Ján Mihelík ho potreboval len na uvedený deň. B. mal dohodnutú odmenu 30 eur na deň a na pracovisku mal zotrvať len dňa 22.11.2016 v čase od 6:30 hod. do 13:00 hod.

24. Zo zistení zadokumentovaných v administratívnom spise ďalej vyplýva, že sťažovateľ uvedené osoby prihlásil do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia až po ukončení inšpekcie práce a na základe jej zistení dňa 22.11.2016 o 12:46 hod.

25. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) bod 1 a 3 zákona č. 125/2006 Z. z., inšpekcia práce je dozor nad dodržiavaním pracovnoprávnych predpisov, ktoré upravujú pracovnoprávne vzťahy, najmä ich vznik, zmenu a skončenie, mzdové podmienky a pracovné podmienky zamestnancov vrátane pracovných podmienok žien, mladistvých, domáckych zamestnancov, osôb so zdravotným postihnutím a osôb, ktoré nedovršili 15 rokov veku, a kolektívne vyjednávanie, právnych predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci vrátane predpisov upravujúcich faktory pracovného prostredia.

26. Podľa § 7 ods. 3 písm. c) zákona č. 125/2006 Z. z., inšpektorát práce rozhoduje o uložení pokút podľa § 19, 20 a osobitného predpisu.

27. Podľa § 1 ods. 2 Zákonníka práce, závislá práca je práca vykonávaná vo vzťahu nadriadenosti zamestnávateľa a podriadenosti zamestnanca, osobne zamestnancom pre zamestnávateľa, podľa pokynov zamestnávateľa, v jeho mene, v pracovnom čase určenom zamestnávateľom.

28. Podľa § 2 ods. 2 zákona o nelegálnej práci, nelegálne zamestnávajúce je zamestnávajúce právnickou osobou alebo fyzickou osobou, ktorá je podnikateľom, ak využíva závislú prácu fyzickej osoby a nemá s ňou založený pracovnoprávny vzťah alebo štátnozamestnanecký pomer podľa osobitného predpisu.

29. Podľa § 3 ods. 2 zákona o nelegálnej práci, právnická osoba a fyzická osoba, ktorá je podnikateľom,

nesmie nelegálne zamestnávať podľa § 2 ods. 2 a 3. Fyzická osoba nesmie nelegálne zamestnávať podľa § 2 ods. 3.

30. Podľa § 19 ods. 2 písm. a/ bod 1 zákona č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce inšpektorát práce uloží pokutu zamestnávateľovi alebo fyzickej osobe za porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania od 2.000 € do 200.000 €, a ak ide o nelegálne zamestnávanie dvoch a viac fyzických osôb súčasne, najmenej 5.000 €.

31. Sťažovateľ porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania rozporoval a argumentoval, že W. a B. sa v čase výkonu inšpekcie na pracovisku nachádzali v súvislosti s ich podnikateľskou činnosťou, ktorú vykonávali na základe zmlúv o dielo ako držiteľia vlastného živnostenského oprávnenia.

32. K uvedenej námietke sťažovateľa o platnej zmluve o dielo kasačný súd upriamuje pozornosť na povinné náležitosti zmluvy, ktorými o. i. sú označenie zmluvných strán a údaje potrebné na ich identifikáciu. Ide najmä o obchodné meno, sídlo a IČO, právnu formu a podľa § 3a aj údaj o zápise do obchodného registra, prípadne do iného, napríklad do živnostenského registra.

33. Sťažovateľ vo veci predložil dve zmluvy o dielo, ktorými preukazoval, že k nelegálnej práci a k nelegálnemu zamestnávaniu nemohlo dôjsť. Predložená zmluva o dielo zo dňa 09.03.2015 bola uzatvorená s kontrolovanou osobou Peter Kurák, Francisciho 731, Hnúšťa, IČO: 44 965 877, s termínom započatia prác 09.03.2015 a neurčeným ukončením. Predmetom zmluvy bolo vykonanie stavebných prác bližšie neidentifikovaných a bez dohodnutých cenových a platobných podmienok. Podľa výpisu zo živnostenského registra OÚ Rimavská Sobota zo dňa 09.05.2017, podnikateľský subjekt Peter Kurák, IČO: 44 965 877 ukončil podnikateľskú činnosť vo všetkých predmetoch podnikania uvedených na dokladoch v živnostenskom oprávnení ku dňu 31.08.2016. V prípade zmluvy o dielo uzavretej so zhotoviteľom Michalom Kušpálom, IČO: 44 483 988, so sídlom 1. mája 567, Klenovec bol začiatok stavebných prác určený na deň 15.03.2012, ukončenie prác neurčené, opäť bez dojednaní ceny práce, len s odkazom jej tvorby v zmysle zákona. Podnikateľ Michal Kušpál, IČO: 44 483 988 podľa výpisu zo živnostenského registra OÚ Rimavská Sobota zo dňa 09.05.2017 podnikateľskú činnosť vo všetkých predmetoch podnikania uvedených na dokladoch o živnostenskom oprávnení ukončil ku dňu 30.11.2014. Uvedené postačujúco preukazuje, že kontrolované fyzické osoby W. a B. práce na pracovisku v čase inšpekcie práce dňa 22.11.2016 o 11:30 hod. nemohli vykonávať na základe predložených zmlúv o dielo.

34. Prihliadnuc na uvedené, v posudzovanej veci absentuje kumulatívne splnenie zákonných predpokladov vyplývajúcich z § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktoré primárne odlišujú podnikateľskú činnosť od závislej práce. Teda vo veci bolo preukázané, že nešlo o sústavnú činnosť, ktorú by tieto fyzické osoby vykonávali samostatne, vo vlastnom mene, a v neposlednom rade na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku, na základe živnostenského oprávnenia.

35. Závislá práca môže byť v zmysle § 1 ods. 3 Zákonníka práce vykonávaná výlučne v pracovnom pomere, v obdobnom pracovnom vzťahu alebo výnimočne za podmienok ustanovených v Zákonníku práce aj v inom pracovnoprávnom vzťahu. Žalobca založenie pracovnoprávneho vzťahu s dotknutými zamestnancami počas inšpekcie práce a ani počas správneho konania nepreukázal.

36. Ak sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal upretie práva na doplnenie dokazovania výsluchom svedkov, za danej dôkaznej situácie kasačný súd zhodne s názorom krajského súdu vyhodnotil, že vydaniu prvostupňového rozhodnutia predchádzalo spoľahlivo vykonané a dostačujúce zistenie hmotnoprávnych poznatkov dôležitých pre ustálenie názoru o porušení § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. a/ zákona o nelegálnom zamestnávani. Inšpektorát práce Prešov sa náležitým spôsobom riadil ustanovením § 3 ods. 5, § 32 a nasl. zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej aj len „správny poriadok“) a jeho rozhodnutie bolo vydané v súlade s § 46 správneho poriadku.

37. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti ďalej namietal výšku uloženej pokuty. Kasačný súd sa plne stotožňuje s názorom krajského súdu v tom, že v posudzovanom prípade sa jedná o druh zodpovednosti zamestnávateľa za správny delikt, ktorý zákonodarca koncipoval ako objektívnu zodpovednosť. Objektívny charakter zodpovednosti znamená, že zamestnávateľ sa stáva zodpovedným za porušenie povinnosti už tým, že k porušeniu došlo, a to bez ohľadu na to, či ide o zavinené alebo nezavinené konanie či opomenutie. Pre správny orgán je relevantná len existencia protiprávneho stavu.

38. Z uvedeného vyplýva, že správny orgán je povinný pri zistení nelegálneho zamestnávania obligatórne uložiť sankciu v rámci rozsahu, ktorý je upravený v § 19 ods. 2 písm. a/ bod 1 zákona o inšpekcii práce, nemá možnosť od uloženia pokuty upustiť alebo ju znížiť pod zákonný rozsah (v danom prípade od 5000 do 200 000 eur). Vo veci bola pokuta uložená vo výške 5000 eur, teda na dolnej hranici zákonného rozsahu.

39. Sťažovateľ ako fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, bezpochyby nesie tzv. absolútnu objektívnu zodpovednosť za protiprávne konanie majúce znaky správneho deliktu právne kvalifikovaného ako porušenie § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. a/ zákona o nelegálnom zamestnávaní. Zákon nepripúšťa liberačné dôvody, na základe ktorých by sa mohol sťažovateľ z pod uloženej pokuty oslobodiť. Na to, aby sa zbavil tejto zodpovednosti, musel predložiť také dôkazy, ktoré by preukazovali, že správny delikt vôbec nespáchal. Sťažovateľ takýto dôkaz ale počas inšpekcie práce a ani v priebehu správneho konania nepredložil.

40. S poukazom na vyššie uvedené závery Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval námietky sťažovateľa vznesené v kasačnej sťažnosti za nedôvodné, a preto kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP zamietol.

41. O trovách kasačného konania rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému právo na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

42. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.